

Verordnungsblatt

des Generalgouverneurs

für die besetzten polnischen Gebiete

Teil I

Dziennik rozporządzeń

Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 1. April 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 1 kwietnia 1940 r.	Nr. 23
Tag Dzień	<u>Inhalt / Treść</u>	Seite Strona
27. 3. 40	Verordnung über den Verkehr mit Grundstücken im Generalgouvernement Rozporządzenie o obrocie nieruchomościami w Generalnym Gubernatorstwie	115 115
27. 3. 40	Verordnung über die Fürsorge für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement Rozporządzenie w sprawie opieki nad przynależnymi do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie	117 117

Verordnung

über den Verkehr mit Grundstücken im Generalgouvernement.

Vom 27 März 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Der behördlichen Genehmigung bedürfen:

1. die rechtsgeschäftliche Übereignung oder Belastung von Grundstücken sowie die rechtsgeschäftliche Übertragung oder Belastung von Rechten an Grundstücken und Rechten an Grundstücksrechten.
2. Verträge, die die Verpflichtung zur Übereignung oder zur Belastung von Grundstücken sowie zur Übertragung oder zur Belastung von Rechten an Grundstücken und Rechten an Grundstücksrechten zum Gegenstand haben.

(2) Dem rechtsgeschäftlichen Erwerb steht ein Erwerb im Wege der Zwangsvollstreckung gleich. Dies gilt nicht für den Erlaß und die Vollstreckung von einstweiligen Anordnungen.

§ 2

Die Genehmigung erteilt im Falle des § 1 Abs. 1 der Kreishauptmann (Stadthauptmann) in dessen Bezirk das Grundstück gelegen ist, im Falle des § 1 Abs. 2 der Kreishauptmann (Stadthauptmann) in dessen Bezirk die Zwangsvollstreckung erfolgt.

§ 3

(1) Im Falle des § 1 Abs. 1 ist die Genehmigung binnen einer Ausschlussfrist von zwei Wochen nach

Rozporządzenie

o obrocie nieruchomościami w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 27 marca 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Zezwolenie władz wymagane jest przy:

1. przeniesieniu własności lub obciążeniu nieruchomości w drodze czynności prawnej, jak również przy przeniesieniu lub obciążeniu praw do nieruchomości i praw na nieruchomościach w drodze czynności prawnej.
2. umowach, które mają za przedmiot zobowiązanie do przeniesienia własności lub obciążenia nieruchomości, jak również do przeniesienia lub obciążenia praw na majątkach i praw do praw na nieruchomościach.

(2) Na równi z nabyciem w drodze czynności prawnej stoi nabycie w drodze egzekucji. To się jednak nie odnosi do wydania i wykonania każdorazowych zarządzeń.

§ 2

Zezwolenia udziela w wypadku, wymienionym w § 1 ust. 1, Starosta Powiatowy (Miejski), w którego okręgu nieruchomość położona jest, w wypadku zaś wymienionym w § 1 ust. 2, Starosta Powiatowy (Miejski), w którego okręgu egzekucja została przeprowadzona

§ 3

(1) W wypadku wymienionym w § 1 ust. 1 należy wnieść podanie o zezwolenie z zachowaniem

Abschluß des Rechtsgeschäfts bei der Genehmigungsbehörde zu beantragen.

(2) Im Falle des § 1 Abs. 2 muß die Genehmigung bei dem Erwerb von Grundstücken bei Abgabe des Gebotes, im übrigen bei Beginn der unmittelbar auf die Vollstreckung gerichteten Zwangsvollstreckungshandlung vorliegen.

(3) Den Antrag auf Genehmigung kann jeder stellen, der ein rechtliches Interesse glaubhaft macht.

§ 4

Die Genehmigung kann unter Auflagen erteilt werden.

§ 5

Die Genehmigungsbehörde erläßt einen schriftlichen Bescheid. Der Bescheid ist dem Antragsteller zuzustellen. Er ist endgültig.

§ 6

(1) Ein Rechtsgeschäft im Sinne des § 1 Abs. 1 ist nichtig,

- a) wenn die Genehmigung versagt wird,
- b) wenn der Genehmigungsantrag nicht rechtzeitig gestellt wird,
- c) wenn Auflagen der Genehmigungsbehörde nicht oder nicht fristgemäß erfüllt werden.

(2) Im Falle der Zwangsvollstreckung findet ein Rechtserwerb nicht statt, wenn in dem maßgeblichen Zeitpunkt die Genehmigung nicht vorlag.

§ 7

(1) Die Eintragung einer genehmigungspflichtigen Rechtsänderung in öffentlichen Büchern darf nicht erfolgen, solange nicht die Genehmigung vorliegt.

(2) Eintragungen, die unter Verletzung dieser Vorschrift vorgenommen worden sind, sind von Amts wegen zu löschen.

(3) Auf der Grundlage einer Eintragung, die nach Abs. 2 zu löschen ist, ist ein Rechtserwerb kraft guten Glaubens nicht möglich.

§ 8

(1) Für Rechtsvorgänge, die auf Grund der Verordnung des Oberbefehlshabers des Heeres über den Erwerb von Grundstücken, gewerblichen Unternehmungen und Anteilsrechten in den besetzten ehemals polnischen Gebieten vom 29. September 1939 (Verordnungsblatt für die besetzten Gebiete in Polen S. 23) genehmigungspflichtig waren und deren Genehmigung bisher nicht beantragt ist, ist der Antrag auf Genehmigung binnen einer Ausschlußfrist von einem Monat seit dem Inkrafttreten dieser Verordnung bei dem zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) zu stellen.

(2) Anträge, die auf Grund der Verordnung des Oberbefehlshabers des Heeres über den Erwerb von Grundstücken, gewerblichen Unternehmungen und Anteilsrechten in den besetzten ehemals polnischen Gebieten vom 29. September 1939 gestellt, aber noch nicht beschieden sind, sind nach dieser Verordnung zu erledigen.

§ 9

Diese Verordnung tritt am 1. April 1940 in Kraft.

Krakau, den 27. März 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

terminu prekluzyjnego dwóch tygodni po zawarciu czynności prawnej do władz udzielających zezwolenia.

(2) W wypadku wymienionym w § 1 ut. 2 należy przy nabyciu nieruchomości być w posiadaniu zezwolenia już przy oddaniu podaży, w pozostałych wypadkach przy rozpoczęciu bezpośrednio na egzekucję skierowanych czynności egzekucyjnych.

(3) Wnieść podanie o zezwolenie może każdy, który uwarogodni interes prawny.

§ 4

Zezwolenie może być udzielone z nałożeniem zleceń.

§ 5

Urząd zezwalający wyda pisemną decyzję. Decyzję należy doręczyć wnioskodawcy. Decyzja jest ostateczna.

§ 6

(1) Czynność prawna w myśl § 1 ust. 1 jest nieważna

- a) w razie odmówienia zezwolenia,
- b) w razie wniesienia podania o zezwolenie nie na czas,
- c) w razie nie spełnienia lub nie terminowego spełnienia nałożonych przez urząd zezwalający zleceń.

(2) W wypadku egzekucji nie odbywa się nabycie w drodze prawnej, jeżeli w danym okresie nie było zezwolenia.

§ 7

(1) Wpis zmiany prawnej podlegającej obowiązkowi zezwolenia nie może nastąpić do ksiąg publicznych, dopóki nie ma zezwolenia.

(2) Wpisy dokonane z ominięciem niniejszego przepisu należy w drodze urzędowej anulować.

(3) Na podstawie wpisu, który winien według ust. 2 być anulowany, nabycie prawne mocą dobrej wiary jest wykluczone.

§ 8

(1) Dla czynności prawnych, które na podstawie rozporządzenia Naczelnego Dowódcy Wojska o nabywaniu nieruchomości, przemysłowych przedsiębiorstw i praw udziałowych na okupowanych, dawniej polskich obszarach z dnia 29 września 1939 r. (Dz. rozp. dla okup. obsz. w Polsce str. 23) podlegały obowiązkowi zezwolenia i dla których dotychczas nie wniesiono podania o zezwolenie, należy stawić wnioski o zezwolenie z zachowaniem terminu prekluzyjnego w przeciągu jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do właściwego Starosty Powiatowego (Miejskiego).

(2) Wnioski wniesione na podstawie rozporządzenia Naczelnego Dowódcy Wojska o nabywaniu nieruchomości, przemysłowych przedsiębiorstw i praw udziałowych na okupowanych, dawniej polskich obszarach z dnia 29 września 1939 r., lecz jeszcze nie rozstrzygnięte, należy w myśl niniejszego rozporządzenia załatwić.

§ 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 27 marca 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Verordnung

über die Fürsorge für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement.

Vom 27. März 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Deutschen Volkszugehörigen, die den notwendigen Lebensbedarf für sich und ihre unterhaltsberechtigten Angehörigen nicht oder nicht ausreichend bestreiten können und damit hilfsbedürftig werden, ist der notwendige Lebensbedarf nach Maßgabe dieser Verordnung sicherzustellen.

(2) Als Fürsorgeleistungen sind insbesondere zu gewähren:

- a) Fürsorge für Erwerbslose, soweit diese von den Arbeitsämtern keine Arbeitslosenhilfe erhalten,
- b) Fürsorge für Kriegsbeschädigte und Kriegshinterbliebene,
- c) Fürsorge für Rentenempfänger der Unfall-, Invaliden- und Angestelltenversicherung, soweit die Versicherungsträger sie nicht oder nicht ausreichend betreuen,
- d) Fürsorge für hilfsbedürftige Minderjährige,
- e) Fürsorge für Schwangere und Wöchnerinnen,
- f) ärztliche Betreuung der unter a) bis e) genannten Hilfsbedürftigen, soweit hierfür öffentliche Krankenkassen nicht einzutreten haben.

§ 2

Träger der Fürsorge im Rahmen dieser Verordnung ist das Generalgouvernement. Aufgewandte Leistungen gehen zu Lasten des Haushalts des Generalgouverneurs.

§ 3

(1) Fürsorgebehörde im Rahmen dieser Verordnung ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann), in dessen Bezirk der Hilfsbedürftige im Zeitpunkt des Eintritts der Hilfsbedürftigkeit seinen Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat.

(2) Wechselt der Hilfsbedürftige seinen Wohnsitz oder seinen gewöhnlichen Aufenthalt, so wird für die Gewährung weiterer Fürsorgeleistungen der Kreishauptmann (Stadthauptmann) zuständig, in dessen Bezirk der Hilfsbedürftige seinen Wohnsitz oder seinen gewöhnlichen Aufenthalt verlegt hat.

§ 4

(1) Grundfänglich sind monatlich zu gewähren:

- a) für den Haushaltungsvorstand 60 Zloty
- b) für die Ehefrau ein Zuschlag von 40 „
- c) für jedes Kind unter 16 Jahren ein Zuschlag von 20 „

(2) Bei Familien mit mehr als 3 Kindern unter 16 Jahren kann für jedes weitere Kind ein jeweils um 10 Zloty steigender Zuschlag gewährt werden.

§ 5

Schwangeren und Wöchnerinnen sind je nach Art und Grad der Hilfsbedürftigkeit ärztliche Behandlung, Entbindungskosten, Wochengeld und Stillgeld zu gewähren.

Rozporządzenie

w sprawie opieki nad przynależnymi do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 27 marca 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Przynależnym do Narodu Niemieckiego, którzy wcale nie lub w niewystarczający sposób są w stanie pokryć koszty niezbędne na utrzymanie własne i ich członków uprawnionych do utrzymania przez nich i stąd potrzebują pomocy, należy zabezpieczyć potrzebę życiową stosownie do niniejszego rozporządzenia.

(2) W dziedzinie opieki należy szczególnie udzielać:

- a) opieki bezrobotnym, o ile nie otrzymują z Urzędów Pracy zapomóg na wypadek bezrobocia,
- b) opieki inwalidom i pozostałym po ofiarach wojennych,
- c) opieki odbiorcom rent z ramienia Ubezpieczalni od wypadków, inwalidztwa i z ramienia Ubezpieczalni dla pracowników, o ile Ubezpieczalnie nie lub nie wystarczająco się nimi opiekują,
- d) opieki niepełnoletnim potrzebującym pomocy,
- e) opieki ciężarnym i położnicom,
- f) opieki lekarskiej wymienionym pod a) — e) osobom potrzebującym pomocy, o ile w tych wypadkach opieki nie obejmują publiczne kasy chorych.

§ 2

Koszty opieki według niniejszego rozporządzenia ponosi Generalne Gubernatorstwo. Udzielone świadczenia idą w ciężar budżetu Generalnego Gubernatora.

§ 3

(1) Władzami opieki według niniejszego rozporządzenia jest Starosta Powiatowy (Miejski), w którego okręgu potrzebujący opieki w chwili nastania potrzeby opieki miał swoje miejsce zamieszkania lub pobytu.

(2) W razie zmiany miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu przez potrzebującego pomocy, właściwy dla udzielania dalszej opieki jest ten Starosta Powiatowy (Miejski), do którego okręgu potrzebujący pomocy przeniósł swoje miejsce zamieszkania lub pobytu.

§ 4

(1) Zasadniczo należy miesięcznie udzielać:

- a) głowie rodziny 60 złotych
- b) dodatek na żonę w wysokości 40 złotych
- c) na każde dziecko poniżej 16 lat dodatek w wysokości 20 złotych

(2) Rodzinom mającym więcej niż 3 dzieci poniżej 16 lat udzielony być może na każde dalsze dziecko dodatek powiększający się o 10 złotych.

§ 5

Ciężnym i położnicom należy udzielać według rodzaju i stopnia potrzeby pomocy opieki lekarskiej kosztu położowe, zasiłek położowy i dla karmiących matek.

§ 6

Ist der Eintritt der Hilfsbedürftigkeit schuldhaft herbeigeführt, können die Fürsorgeleistungen auf das zur Fristung des Lebens unerlässliche Maß herabgesetzt werden. Auf schuldlose Familienangehörige soll sich diese Maßnahme nicht erstrecken.

§ 7

Zur Verhütung drohender Hilfsbedürftigkeit kann die Fürsorge auch vorbeugend eingreifen, um durch Gewährung entsprechender Leistungen die Gesundheit und Arbeitsfähigkeit des Unterstützten zu erhalten.

§ 8

(1) Der Unterstützte ist verpflichtet, die für ihn aufgewandten Kosten zu erstatten, sofern er nach Beendigung der Hilfsbedürftigkeit hierzu in der Lage ist und die Geltendmachung des Erstattungsanspruchs ihm gegenüber keine besondere Härte bedeutet.

(2) Ersatzansprüche können nicht mehr geltend gemacht werden, wenn seit Gewährung der letzten Unterstützungsleistung ein Zeitraum von drei Jahren verstrichen ist.

(3) In keinem Fall sind zu erstatten:

- a) die Leistungen im Rahmen der Fürsorge für Schwangere und Wöchnerinnen,
- b) die Fürsorgeleistungen, die Minderjährigen bis zur Vollendung ihres 18. Lebensjahres gewährt worden sind,
- c) Kosten, die zur Bekämpfung von Krankheiten aufgewandt worden sind.

§ 9

(1) Entscheidungen der Fürsorgebehörden ergehen schriftlich. Sie sind mit Gründen zu versehen und dem Antragsteller zuzustellen.

(2) Gegen eine Entscheidung der Fürsorgebehörde ist die Beschwerde an den zuständigen Distriktschef gegeben. Diese muß binnen einer Frist von zwei Wochen seit Zustellung beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) oder dem Distriktschef eingegangen sein.

(3) Die Entscheidung des Distriktschefs ist endgültig. Sie ist mit Gründen zu versehen und dem Beschwerdeführer zuzustellen.

§ 10

Diese Verordnung tritt am 1. April 1940 in Kraft.

Kraľau, den 27. März 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

§ 6

Jeżeli stan potrzeby opieki nastąpi z własnej winy, wtedy świadczenia opieki mogą być obniżone do niezbędnej miary prowadzenia życia. Środkiem tym nie są objęci niewinni członkowie rodziny.

§ 7

Celem zapobiegania groźnemu stanowi potrzeby opieki można również udzielać opieki prewencyjnej, aby udzielaniem odpowiednich świadczeń stan zdrowia i zdolność roboczą podpieranego uratować.

§ 8

(1) Podpierany ma obowiązek zwrotu wyłożonych dla niego kosztów, o ile po ukończeniu stanu potrzeby pomocy jest dla niego możliwe i rozszczenia zwrotu kosztów nie byłoby dla niego ciężarem.

(2) Roszczenia zwrotu kosztów nie mogą już wtedy być podniesione, jeżeli od czasu udzielania świadczenia zapomogowego upłynął czas 3 lat.

(3) W żadnym wypadku nie należy żądać zwrotu:

- a) świadczeń w wypadku udzielenia opieki ciężarnym i położnicom,
- b) świadczeń udzielonych nieletnim do czasu ukończenia 18-go roku życia,
- c) kosztów powstałych w wypadku zwalczania chorób.

§ 9

(1) Decyzje władz opieki następują w drodze pisemnej. Winny one być umotywowane i wnioskodawcy doręczone.

(2) Przeciw decyzji władz opieki przysługuje prawo zażalenia do właściwego Szefa Okręgowego. Zażalenie należy wnieść w przeciągu dwóch tygodni od doręczenia decyzji do Starosty Powiatowego (Miejskiego) lub do Szefa Okręgowego.

(3) Decyzja Szefa Okręgowego jest ostateczną. Należy ją umotywować i wnoszącemu zażalenie doręczyć.

§ 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 27 marca 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postfach 110. Bezahler im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postkontto Warschau Nr. 400, Bezahler im deutschen Reichsgebiet auf das Postkontto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitiertweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy nastąpi przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl. II.